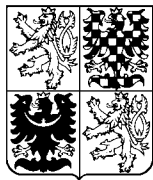

Ročník 2000

SBÍRKA ZÁKONŮ

ČESKÁ REPUBLIKA

Částka 76

Rozeslána dne 15. srpna 2000

Cena Kč 18,40

O B S A H:

260. Vyhláška Ministerstva zahraničních věcí, kterou se provádí zákon č. 329/1999 Sb., o cestovních dokladech a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o cestovních dokladech)
261. Nález Ústavního soudu ze dne 4. července 2000 ve věci návrhu na zrušení bodu 10. části I. přílohy k zákonu č. 126/1992 Sb., o ochraně znaku a názvu Červeného kříže a o Československém červeném kříži
-

260**VYHLÁŠKA****Ministerstva zahraničních věcí**

ze dne 24. července 2000,

**kterou se provádí zákon č. 329/1999 Sb., o cestovních dokladech a o změně zákona
č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů,
(zákon o cestovních dokladech)**

Ministerstvo zahraničních věcí stanoví podle § 5 odst. 3 písm. b) a § 20 odst. 4 zákona č. 329/1999 Sb., o cestovních dokladech a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o cestovních dokladech):

§ 1**Vzory cestovních dokladů**

(1) Vzor diplomatického pasu je uveden v příloze č. 1.

(2) Vzor služebního pasu je uveden v příloze č. 2.

§ 2**Vzory tiskopisů žádostí**

(1) Vzor tiskopisu žádosti o vydání diplomatického pasu nebo služebního pasu je uveden v příloze č. 3.

(2) Vzor tiskopisu žádosti o provedení změn údajů a zapsání dítěte do diplomatického nebo služebního pasu je uveden v příloze č. 4.

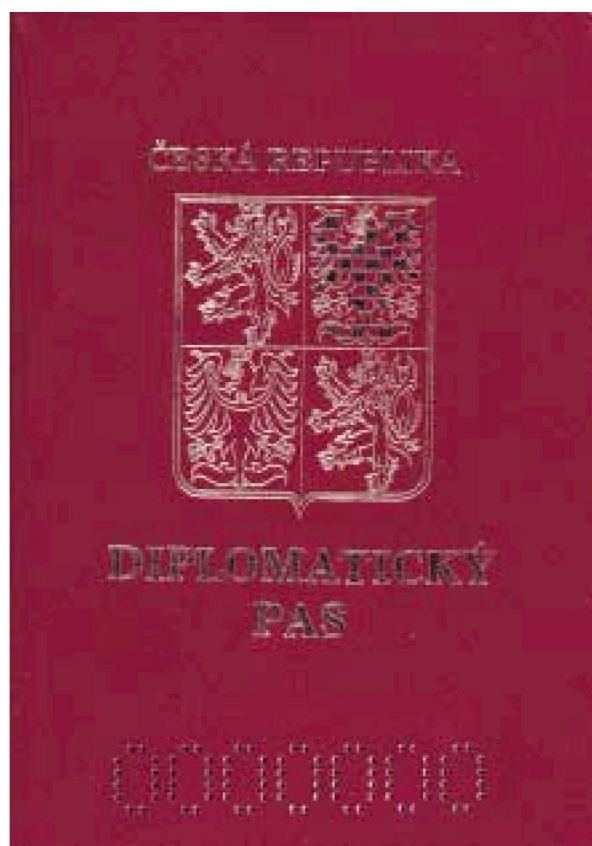
§ 3**Účinnost**

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:

Kavan v. r.

Příloha č. 1 k vyhlášce č. 260/2000 Sb.

[illegible]

Příloha č. 2 k vyhlášce č. 260/2000 Sb.

[illegible]

ŽÁDOST O VYDÁNÍ DIPLOMATICKÉHO/SLUŽEBNÍHO *) PASU

Číslo:	Platnost do:	Datum vydání:
--------	--------------	---------------

V žádosti vyplňte hůlkovým písmem vyznačené rubriky, *) nehodící se škrtněte.

[illegible]

Důvod vydání diplomatického/služebního *) pasu

Diplomatická/sluzební *) hodnost (funkce)

Občan žijící v zahraničí uvede svůj poslední pobyt v České republice, pokud jej neměl, uvede trvalý pobyt svých rodičů nebo jiného zákonného zástupce v České republice.

Datum a místo
podání žádosti:

Podpis žadatele:

Datum převzetí žádosti:

Razítko a podpis:

Údaje na žádosti ověřeny podle:
Totožnost ověřena podle:

Datum převzetí diplomatického/slужебního pasu:

Razítko a podpis:

Podpis:

Zde nalepit 1 fotografii
o rozměru 35x45 mm.
Na její zadní stranu
napíšete rodné číslo.

Totožnost ověřena podle:

Podpis držitele diplomatického/služebního pasu:

Capitolo 10.1: L'architettura diplomatico-militare nazionista

Žádám o zapsání dítěte (dětí) do diplomatického/služebního *) pasu

Příjmení a jméno	Datum narození	Rodné číslo	Pohlaví *)
			muž/žena
			muž/žena
			muž/žena
			muž/žena
			muž/žena
			muž/žena
			muž/žena
			muž/žena

1. Jméno, příjmení a rodné číslo zákonného zástupce, popřípadě jiné oprávněné osoby, která podává žádost za **občana mladšího 15 let - vyplnit část A, E**
2. Jméno, příjmení a rodné číslo zákonného zástupce, který podává žádost za **občana zbaveného způsobilosti k právním úkonům** anebo za **občana, jehož způsobilost k právním úkonům je omezena - vyplnit část A, E**
3. Jméno, příjmení a rodné číslo zákonného zástupce, který dává souhlas s vydáním diplomatického/služebního pasu pro **nezletilého občana staršího 15 let - vyplnit části B, C, E**
4. Jméno, příjmení a rodné číslo zákonného zástupce, který dává souhlas s vydáním diplomatického/služebního pasu pro **občana mladšího 15 let**. Souhlas se vyžaduje, pokud žádost podává **místo zákonného zástupce jiná oprávněná osoba**, například pěstoun nebo osoba, již byl občan mladší 15 let svěřen do výchovy - **vyplnit části B, C, E**
5. Jméno, příjmení a rodné číslo manžela, **jde-li o vydání diplomatického/služebního pasu manželu - vyplnit část D, E**

A) Jméno, příjmení a rodné číslo:

B) Jméno, příjmení a rodné číslo:

Oprávnění k podání žádosti ověřeno podle:

Oprávnění k vyjádření souhlasu ověřeno podle:

Totožnost ověřena podle:

C) Souhlasím, aby

(jméno, příjmení a datum narození nezletilého občana)

byl(a) držitelem diplomatického/služebního *) pasu.

D) Jméno, příjmení a rodné číslo:

E) Podpis zákonného zástupce nebo manžela:

Datum

Úřední razítko a podpis:

Úřední záznamy:

Příloha č. 4 k vyhlášce č. 260/2000 Sb.

ŽÁDOST O PROVEDENÍ ZMĚN ÚDAJŮ A ZAPSÁNÍ DÍTĚTE DO DIPLOMATICKÉHO/SLUŽEBNÍHO *) PASU

Číslo diplomatického/služebního *) pasu:	Platnost do:	Datum vydání:
--	--------------	---------------

V žádosti vyplňte hůlkovým písmem vyznačené rubriky, *) nehodící se škrtněte. V případě nedostatku místa použijte zvláštní přílohu.

Příjmení

Jméno

Titul

Datum narození d m r Rodné číslo

Trvalý pobyt Obec

Část obce

Ulice č.p. č.or.

Okres PSČ

Občan žijící v zahraničí uveďte svůj poslední pobyt v České republice, pokud jej neměl, uveďte trvalý pobyt svých rodičů nebo jiného zákonného zástupce v České republice.

Žádám o (označte křížkem)

Zapsání dítěte (dětí) do diplomatického/služebního pasu

☐

Provedení změny jména - příjmení *) dítěte zapsaného do diplomatického/služebního pasu

☐

Příjmení a jméno	Datum narození	Rodné číslo	Pohlaví *)
			muž/žena
	d m r		muž/žena
	d m r		muž/žena
	d m r		muž/žena
	d m r		muž/žena
	d m r		muž/žena
	d m r		muž/žena
	d m r		muž/žena

Datum a místo
podání žádosti:

Podpis žadatele:

Datum převzetí žádosti:

Razítko a podpis:

Údaje na žádosti ověřeny podle:

Totožnost ověřena podle:

Datum převzetí diplomatického/služebního pasu:

Razítko a podpis:

Podpis:

Totožnost ověřena podle:

Jméno, příjmení a rodné číslo zákonného zástupce, popřípadě jiné oprávněné osoby, která podává žádost za občana, jenž není způsobilý k podání žádosti.

Jméno, příjmení a rodné číslo:

Oprávnění k podání žádosti ověřeno podle:

Jméno, příjmení a rodné číslo zákonného zástupce, která dává souhlas s provedením změn nebo zapsáním dítěte do diplomatického/slужеbního pasu **nezletilého občana staršího 15 let**

Jméno, příjmení a rodné číslo:

Oprávnění k vyjádření souhlasu ověřeno podle:

Totožnost ověřena podle:

Souhlasím s provedením změny - zapsání dítěte *) do diplomatického/slужеbního pasu

.....
(jméno, příjmení a datum narození nezletilého občana staršího 15 let)

Datum

Úřední razítko a podpis:

Úřední záznamy:

261

NÁLEZ

Ústavního soudu

Jménem České republiky

Ústavní soud rozhodl dne 4. července 2000 v plénu o návrhu na zrušení bodu 10. části I. přílohy k zákonu č. 126/1992 Sb., o ochraně znaku a názvu Červeného kříže a o Československém červeném kříži,

takto:

Dnem vyhlášení tohoto nálezu ve Sbírce zákonů se v zákonu č. 126/1992 Sb., o ochraně znaku a názvu Červeného kříže a o Československém červeném kříži, bod 10. části I. přílohy nazvané Přehled nemovitého majetku, který se vrací Československému červenému kříži, zrušuje.

Odůvodnění

I.

Okresní soud Plzeň-město rozsudkem z 28. 3. 1999 sp. zn. 14 C 251/98 zamítl návrh stěžovatele proti odpůrci Českému červenému kříži, aby bylo určeno, že vlastníkem domu čp. 100 v Plzni, Pobřežní ulice č. 15 a pozemku parcelní č. 10248 v k.ú. Plzeň-město (dříve č. 4971) je stěžovatel.

V odůvodnění tohoto rozsudku soud zejména uvedl, že návrh měl povahu určovací žaloby. Soud shledal naléhavý právní zájem na určení vlastnictví, neboť stěžovatel neměl možnost jiným způsobem ovlivnit zápis v katastru nemovitostí, když jako vlastník předmětných nemovitostí je zapsán Český červený kříž. Podle § 2 odst. 1 písm. c) zákona č. 172/1991 Sb., o přechodu některých věcí z majetku České republiky do vlastnictví obcí, ve znění pozdějších předpisů, prý přešlo právo k předmětným nemovitostem na stěžovatele. Podle § 6 odst. 1 a 2 zákona č. 126/1992 Sb. stát navrátí Československému červenému kříži majetek, který mu byl odňat v období od 25. 2. 1948 do 31. 12. 1989 v rozsahu uvedeném v příloze tohoto zákona, přičemž tento majetek byl ke dni účinnosti tohoto zákona (tzn. k 1. 7. 1992) prohlášen za vlastnictví Československého červeného kříže. Podle přílohy tohoto zákona je pod položkou 10 jako vlastník předmětných nemovitostí uveden Československý červený kříž.

Došlo prý tedy k tomu, že zákon č. 172/1991 Sb. prohlásil za vlastníka předmětného domu stěžovatele a zákon č. 126/1992 Sb. za něj prohlásil Československý červený kříž. Proto Okresní soud Plzeň-město vycházel ze zápisu v katastru nemovitostí, podle něhož je vlastníkem uvedených nemovitostí Český červený kříž, a poněvadž se stěžovateli nepodařilo prokázat opak, odpovídá katastrální zápis skutečnému stavu věci. Z hlediska vztahu obou zákonů považoval soud za speciální zákon č. 126/1992 Sb., jímž je předmětná nemovitost konkrétně specifikována (a který má tedy přednost), a za obecný zákon č. 172/1991 Sb. Protože k jedné věci nemůže mít vlastnické právo více osob, nejde-li o spoluvlastnictví, dospěl soud k závěru, že vlastníkem předmětné nemovitosti je odpůrce (Český červený kříž) a stěžovatelův návrh zamítl.

Krajský soud v Plzni rozsudkem z 13. 9. 1999 sp. zn. 15 Co 426/99 rozsudek Okresního soudu Plzeň-město (I.) ve výroku, jímž byla zamítnuta žaloba na určení, že stěžovatel je vlastníkem domu čp. 100 v Plzni, Pobřežní ul. č. 15 (dále jen „předmětný dům“) potvrdil a (II.) ve výroku ohledně pozemku č.p. 10248 v k.ú. Plzeň (dále jen „předmětný pozemek“) změnil tak, že stěžovatel je vlastníkem tohoto pozemku.

V odůvodnění tohoto rozsudku Krajský soud v Plzni prohlásil za nepochybné, že stavba předmětného domu byla dokončena v roce 1933, z čehož plyne, že tento dům nemohl být předmětem kupní smlouvy uzavřené ve Vídni již v roce 1906, takže tato kupní smlouva se mohla týkat toliko předmětného pozemku. O tom, že stěžovatel vlastnil předmětný pozemek, ostatně svědčí i výpis z pozemkové knihy z roku 1932. Usnesením Městského zastupitelstva v Plzni ze dne 27. 10. 1933 město věnovalo dům do trvalého a bezplatného užívání Československému červenému kříži.

Předmětný dům prý postavil z vlastních prostředků Spolek Československého červeného kříže, avšak nestal se jeho vlastníkem, neboť podle zásady „superficies solo cedit“ stavba sledovala právní osud pozemku a „případné uvedení stavby v příslušné vložce pozemkové knihy bylo spíše informativní a nemělo větší význam“. Vlastníkem této budovy se tedy stalo – jakožto majitel pozemku – město Plzeň, které také Spolku Československého červeného kříže vyplatilo náklady vynaložené na stavbu. K zestátnění obou nemovitostí došlo zřejmě v roce 1950.

Je prý proto správné i stěžovatelovo tvrzení, že se obě nemovitosti staly dnem účinnosti zákona č. 172/1991 Sb. (tzn. 24. 4. 1991) stěžovatelovým vlastnictvím, což bylo posléze uvedeno i v katastru nemovitostí.

Krajský soud v Plzni dále dovodil, že po té, co zákon č. 126/1992 Sb. nabyl účinnosti (1. 7. 1992), je nutno odlišit právní osud předmětného domu a předmětného pozemku, neboť podle tohoto zákona stát navrátí Československému červenému kříži majetek, který mu byl odňat v období od 25. 2. 1948 do 31. 12. 1989 v rozsahu uvedeném v příloze tohoto zákona. Nemovitý majetek uvedený v příloze se prohlašuje ke dni účinnosti zákona za vlastnictví Československého červeného kříže. Protože v této příloze (pozn.: pod bodem 10) je uveden i předmětný dům a stavební parcela č. 89, došlo tím podle názoru odvolacího soudu k platnému nabytí vlastnického práva Československým červeným křížem a stěžovateli vznikla povinnost toto vlastnictví respektovat. V době účinnosti zákona č. 126/1992 Sb. stát sice nebyl vlastníkem budovy, která přešla do vlastnictví města, „avšak věc takto přešla se všemi právy a povinnostmi, které se k tomuto majetku vztahují, včetně povinnosti věc vydat oprávněnému restituentovi, nebo jako je tomu v dané věci, tomu, koho označí zákon“. Navíc zákon č. 126/1992 Sb. je ve vztahu k zákonu č. 172/1991 Sb. zákonem speciálním, jak uvedl již soud nalézací. V této části návrhu proto Krajský soud v Plzni rozsudek okresního soudu potvrdil.

Ohledně předmětného pozemku však Krajský soud v Plzni dospěl k závěru, že ve vlastnictví Československého červeného kříže nebyl a uvedené vlastnické právo nevzniklo ani ze zákona, neboť zákon č. 126/1992 Sb., „ať již z jakýchkoliv důvodů“, se o tomto pozemku nezmiňuje a vznik vlastnického práva Československému červenému kříži k němu proto nelze dovodit. Zápis v katastru nemovitostí byl tedy v tomto směru nesprávný. V tomto rozsahu proto Krajský soud v Plzni stěžovatelovu návrhu vyhověl.

II.

V ústavní stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Plzni z 13. 9. 1999 sp. zn. 15 Co 426/99 stěžovatel zejména uvedl, že jím byla porušena jeho ústavní práva vyplývající z čl. 11 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“) a z čl. 101 odst. 3 Ústavy České republiky č. 1/1993 Sb. (dále jen „Ústava“). Kromě toho namítl i porušení čl. 7 a čl. 86 odst. 2 Ústavy ČSSR č. 100/1960 Sb. a čl. 4 odst. 7 ústavního zákona č. 143/1968 Sb., o československé federaci.

Namítanou protiústavnost spatřuje stěžovatel v tom, že podle § 6 odst. 1 zákona č. 126/1992 Sb. bude Československému červenému kříži vydán majetek státem, a to ten majetek, který mu byl odňat v období od 25. 2. 1948 do 31. 12. 1989, v rozsahu uvedeném v příloze tohoto zákona. Stěžovatel se domnívá, že k přechodu vlastnictví na Československý červený kříž může v tomto případě dojít pouze za předpokladu kumulativního splnění všech zákonných podmínek, tzn., že se musí jednat o majetek státu, který byl Československému červenému kříži odňat v rozhodném období, a že tento majetek spadá do okruhu věcí taxativně uvedených v příloze zákona č. 126/1992 Sb. Samotné uvedení nemovitosti v příloze k zákonu prý proto nemá za následek přechod vlastnického práva k předmětnému domu na Československý červený kříž.

Smyslem zákona č. 126/1992 Sb. byla totiž náprava některých křivd způsobených Československému červenému kříži a nemůže se proto vztahovat na jiné případy, jež do kategorie majetkových křivd způsobených Československému červenému kříži nespadají. Při přípravě tohoto zákona se údajně vycházelo z chybných informací, neboť např. jako vlastník předmětného domu je v něm uveden Čs. stát – Bytový podnik města Plzně, ačkoliv ke dni účinnosti tohoto zákona byl již vlastníkem této nemovitosti stěžovatel. Navíc je k této stavbě naprosto mylně připojena stavební parcela, která svým číselným označením není totožná s pozemkem, na němž předmětný dům stojí, a ani s tímto domem nijak nesouvisí. „Již zřejmá nesprávnost těchto údajů způsobuje oprávněné pochybnosti o celkové správnosti přílohy k zákonu č. 126/1992 Sb., a z tohoto důvodu je třeba k tomu, aby byl naplněn účel § 6 odst. 1 cit. zákona, zkoumat v každém jednotlivém případě splnění ostatních podmínek předepsaných výše citovaným ustanovením.“

Podle stěžovatelova názoru je především nutno, aby předmětné nemovitosti byly ke dni účinnosti zákona č. 126/1992 Sb. ve vlastnictví státu, o čemž ostatně svědčí i skutečnost, že u všech nemovitostí uvedených v příloze k zákonu je jako jejich vlastník stát uveden. V daném případě však k rozhodnému dni nebyl předmětný dům ve vlastnictví státu, nýbrž obce (stěžovatele), což potvrdil v napadeném rozsudku i Krajský soud v Plzni.

Zároveň se prý zákon č. 126/1992 Sb. vztahuje pouze na majetek, který byl Československému červenému kříži odňat v období od 25. 2. 1948 do 31. 12. 1989. „Odnětím majetku“ prý však není možno zamýšlet odnětí jakéhokoliv užívacího práva, nýbrž pouze odnětí vlastnického práva či práva hospodaření. Právní předchůdce odpůrce (Československý červený kříž) však měl pouze právo dotýčný objekt trvale a bezplatně užívat a nesvědčilo mu právo vlastnické nebo právo hospodaření. Jestliže v rozhodném období byl předmětný dům odňat, byl odňat stěžovateli a nikoliv Československému červenému kříži, a pokud by vlastnické právo k němu přešlo podle zákona č. 126/1992 Sb. na Československý červený kříž, byla by tím porušena obecná právní zásada, že

„nikdo nesmí požívat více práv, než mu náleží“. S ohledem na nápravu křivd by Československému červenému kříži mohlo opětovně vzniknout právo trvalého a bezplatného užívání předmětného domu, nikoliv však právo vlastnické.

Ze všech uvedených důvodů stěžovatel navrhl, aby rozsudek Krajského soudu v Plzni z 13. 9. 1999 sp. zn. 15 Co 426/99 byl zrušen ve výroku, kterým se potvrzuje rozsudek Okresního soudu Plzeň-město z 28. 3. 1999 sp. zn. 14 C 251/98, a zároveň navrhl zrušení části I. bodu 10. přílohy k zákonu č. 126/1992 Sb. (označené jako Přehled nemovitého majetku, který se vrací Československému červenému kříži), neboť stěžovatelovo vlastnické právo k předmětným nemovitostem bylo v napadeném rozsudku popřeno právě s odkazem na tento právní předpis.

III.

Podle § 74 zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, může být spolu s ústavní stížností podán návrh na zrušení zákona nebo jiného právního předpisu anebo jejich jednotlivých ustanovení, jejichž uplatněním nastala skutečnost, která je předmětem ústavní stížnosti, jestliže podle tvrzení stěžovatele jsou v rozporu s ústavním zákonem nebo mezinárodní smlouvou podle čl. 10 Ústavy, popřípadě se zákonem, jedná-li se o jiný právní předpis.

Vzhledem k tomu, že stěžovatel spolu s ústavní stížností podal podle tohoto zákonného ustanovení i návrh na zrušení bodu 10. části I. přílohy k zákonu č. 126/1992 Sb. označené jako Přehled nemovitého majetku, který se vrací Československému červenému kříži, a poněvadž se Krajský soud v Plzni v napadeném rozsudku o tento bod opřel – což učinil i Okresní soud Plzeň-město – nastala uplatněním tohoto ustanovení (bodu 10. části I. přílohy k zákonu) skutečnost, která je předmětem ústavní stížnosti.

Proto Ústavní soud podle § 78 odst. 1 zákona č. 182/1993 Sb. řízení o ústavní stížnosti přerušil. Návrh na zrušení tohoto ustanovení předmětného zákona byl postoupen plénu Ústavního soudu k rozhodnutí podle čl. 87 odst. 1 písm. a) Ústavy.

IV.

K návrhu na zrušení uvedeného ustanovení se podle § 69 odst. 1 zákona č. 182/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů, vyjádřila Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky.

Uvedla, že zákon č. 126/1992 Sb. byl ve Federálním shromáždění předložen jako tisk č. 954 VI. volebního období a jako vlastník a zároveň uživatel předmětného nemovitého majetku byl (roz. v tomto zákonu) uveden Čs. stát – Bytový podnik města Plzně. V důvodové zprávě k tomuto návrhu bylo řečeno, že předmětný dům byl postaven Spolkem Československého červeného kříže Plzeň v roce 1933 a že vlastnické právo bylo Československému červenému kříži odňato a přešlo na stát podle zákona č. 185/1948 Sb., o zestátnění léčebných a ošetrovacích ústavů a o organizaci státní ústavní léčebné péče. Z § 6 zákona č. 126/1992 Sb. prý vyplývá, že subjektem, na nějž účinností tohoto zákona přechází vlastnické právo, je stát, aniž by tím mohlo být předjímano, kdo v době schválení zákona skutečně byl oprávněným majitelem a kdo je jím dnes. Účastník řízení (Poslanecká sněmovna) se shodně s navrhovatelem domnívá, že k přechodu vlastnictví k nemovitostem na Československý červený kříž podle zákona č. 126/1992 Sb. může dojít toliko za předpokladu kumulativního splnění všech zákonem předepsaných podmínek, tzn., že se musí jednat o majetek ve vlastnictví státu, který byl Československému červenému kříži odňat v rozhodném období, přičemž tento majetek musí spadat do okruhu nemovitostí taxativně uvedených v příloze k tomuto zákonu. Samotné uvedení nemovitosti v příloze k zákonu prý proto není dostatečným důvodem k přechodu vlastnického práva, neboť „zákon objektivně nemůže vést k přechodu vlastnického práva z jiné osoby, než ze státu, a nemůže se tudíž jednat o vyvlastnění.“ Bod 10. části I. přílohy k zákonu č. 126/1992 Sb. proto nemůže být v rozporu s čl. 11 Listiny.

K namítanému rozporu s čl. 101 odst. 3 Ústavy Poslanecká sněmovna konstatovala, že smysl tohoto ustanovení spočívá v přiznání právní subjektivity územním samosprávným celkům. Napadený bod 10. části I. přílohy k zákonu č. 126/1992 Sb. nicméně toto právo městu Plzeň neodnímá, neboť se vztahuje pouze na otázku přechodu vlastnického práva k určitému souboru nemovitostí, nikoli k odnětí práva vlastnit majetek obecně.

Podle vyjádření Poslanecké sněmovny byl zákon č. 126/1992 Sb. přijat potřebnou většinou poslanců Sněmovny lidu i Sněmovny národů Federálního shromáždění, byl podepsán prezidentem republiky, předsedou FS a předsedou vlády ČSFR a byl řádně vyhlášen ve Sbírce zákonů.

Ze všech uvedených důvodů Poslanecká sněmovna prohlásila, že zákonodárny sbor jednal v roce 1992 v přesvědčení, že bod 10. části I. přílohy k zákonu č. 126/1992 Sb. byl v souladu s tehdy platným ústavním

pořádkem. Své vyjádření uzavřela tím, že „Je však na Ústavním soudu, aby v souvislosti s podaným návrhem na zrušení citovaného ustanovení posoudil jeho ústavnost a vydal o tom přílušné rozhodnutí.“

V.

Ještě předtím, než se Ústavní soud zabýval podaným návrhem meritorně, se zaměřil na otázku, zda jsou splněny formální předpoklady přijetí napadeného zákona (bodů 10. části I. jeho přílohy).

Jak již bylo uvedeno, Ústavní soud shledal, že v daném případě byl dán důvod k zahájení řízení o konkrétní kontrole norem podle § 64 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 74 zákona č. 182/1993 Sb., neboť napadené zákonné ustanovení bylo v dané věci obecnými soudy skutečně aplikováno, tedy jeho uplatněním nastala skutečnost, která je předmětem ústavní stížnosti. Ústavní soud dále shledal, že v daném případě byl zákon vydán ještě před nabytím účinnosti Ústavy a že mu proto nepřísluší přezkoumávat ústavnost procedury jeho vzniku a dodržení normotvorné pravomoci, nýbrž toliko jeho obsahový soulad se soudobým ústavním pořádkem (srov. usnesení z 22. 4. 1999 sp. zn. Pl. ÚS 5/98, Sbírka nálezů a usnesení Ústavního soudu ČR, sv. 14, str. 309).

VI.

Ústavní soud tedy konstatuje, že mu nic nebrání v projednání a rozhodnutí věci samé.

Podaným návrhem je napadeno ustanovení bodu 10. části I. přílohy k zákonu č. 126/1992 Sb. označené jako Přehled nemovitého majetku, který se vrací Československému červenému kříži, jež zní: „Dům v Plzni, Pobřežní ul. 15, čp. 100 – dům, stavební parcela č. 89, zapsané u SG Plzeň-město, list vlastnictví č. 10, č. ev. listu 9909, kat. území Plzeň-město. Vlastník: Čs. stát – Bytový podnik města Plzně. Uživatel: Čs. stát – Bytový podnik města Plzně.“ Přitom je zřejmé, že uvedení jednotlivých nemovitostí v příloze k zákonu má význam toliko se zřetelem na § 6 zákona č. 126/1992 Sb. Podle tohoto ustanovení „Stát navrátí Československému červenému kříži majetek, který mu byl odňat v období od 25. 2. 1948 do 31. 12. 1989 v rozsahu uvedeném v příloze tohoto zákona“ (odst. 1). „Nemovitý majetek uvedený v příloze tohoto zákona se prohlašuje ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona za vlastnictví Československého červeného kříže“ (odst. 2). Z toho vyplývá, že účinností zákona (1. 7. 1992) došlo k zákonnému přechodu vlastnického práva (ex lege) ze státu na Československý červený kříž. Zároveň je zřejmé, že se zákon mohl vztahovat toliko na ty nemovitosti, které v době účinnosti tohoto zákona vlastnil stát. To lze dovozovat jednak z dikce „Stát navrátí Československému červenému kříži majetek...“ v § 6 odst. 1 zákona, jednak i z obecné právní zásady, že nikdo nemůže na jiného převést více práv, než má sám. Je sice pravdou, že stát je – za podmínek stanovených v čl. 11 odst. 4 Listiny (ve veřejném zájmu, na základě zákona a za náhradu) – oprávněn majetek i vyvlastnit, nicméně v daném případě je zřejmé, že účelem zákona č. 126/1992 Sb. nebylo vyvlastnění nemovitostí jiným subjektům (a tedy ani stěžovateli) za účelem jejich přechodu do vlastnictví Československého červeného kříže, nýbrž toliko navrácení majetku uvedeného v příloze k zákonu, který byl Československému červenému kříži v rozhodném období odňat a který byl v době účinnosti zákona majetkem státu.

Jak Ústavní soud ze spisu Okresního soudu Plzeň-město 14 C 251/98 zjistil a jak ostatně uvedly i obecné soudy v odůvodněních svých rozsudků, předmětnou nemovitost původně vlastnil stěžovatel město Plzeň a stejný subjekt byl podle zákona č. 172/1991 Sb. jejím vlastníkem i ke dni 28. 5. 1992. Z výpisu z katastru nemovitostí z 18. 10. 1993 dále vyplývá, že Český červený kříž byl zapsán jako vlastník předmětné nemovitosti „dle zákona č. 126/1992 Sb.“. Ústavní soud konstatuje, že původním vlastníkem předmětné nemovitosti byl stěžovatel město Plzeň, který své vlastnické právo k ní opětovně nabyl účinností zákona č. 172/1991 Sb. dne 24. 4. 1991, avšak účinností zákona č. 126/1992 Sb. dne 1. 7. 1992 došlo k přechodu vlastnického práva k uvedené nemovitosti na Československý červený kříž.

Smyslem § 6 zákona č. 126/1992 Sb. bylo navrácení majetku uvedeného v příloze Československému červenému kříži. Z dikce tohoto ustanovení vyplývá, že přechod vlastnického práva vyžadoval splnění tří zákonných podmínek, a to kumulativně: muselo se jednat (1.) o majetek státu, (2.) který byl Československému červenému kříži odňat v období od 25. 2. 1948 do 31. 12. 1989 a (3.) který byl uveden v příloze tohoto zákona. Je proto zřejmé, že v příloze tohoto zákona měl být uveden pouze takový majetek, který splňoval obě první zmíněné zákonné podmínky.

Jak vyplývá ze soudního spisu, v části I. bodu 10. přílohy k zákonu č. 126/1992 Sb. byla mezi nemovitým majetkem, který se vrátil Československému červenému kříži, uvedena předmětná nemovitost, jejímž vlastníkem v době, kdy zákon nabyl účinnosti, nebyl stát, nýbrž město Plzeň. Zároveň se nejednalo o nemovitost, která byla v rozhodném období odňata Československému červenému kříži, nýbrž městu Plzeň, které předmětný dům vlastnilo již od doby, kdy byl v roce 1933 postaven, a Československý červený kříž k němu měl pouze právo trvalého a bezplatného užívání. Lze proto předpokládat, že k zařazení předmětné nemovitosti do přílohy k zá-

konu č. 126/1992 Sb. došlo omylem, neboť napadená část přílohy k zákonu je ve zjevném rozporu s § 6 odst. 1 tohoto předpisu.

Podle čl. 1 Ústavy je Česká republika demokratickým právním státem. Ústavní soud již opakovaně judikoval, že Česká republika se hlásí k principům nejen formálního, nýbrž především materiálního právního státu. Ústava akceptuje a respektuje princip legality jako součást celkové koncepce právního státu, neváže však pozitivní právo jen na formální legalitu, ale výklad a použití právních norem podřizuje jejich obsahově materiálnímu smyslu (srov. např. nálezy z 21. 12. 1993 sp. zn. Pl. ÚS 19/93, Sbírka nálezů a usnesení Ústavního soudu ČR, sv. 1, str. 1). V posuzované věci však Ústavní soud shledal, že napadené ustanovení bodu 10. části I. přílohy k zákonu č. 126/1992 Sb. je v rozporu již se samým principem legality; jedním ze základních předpokladů fungování právního státu je totiž i existence vnitřního souladu jeho právního řádu. Proto je také nutné, aby jednotlivé právní předpisy byly srozumitelné a aby z nich vyplývaly předvídatelné následky. V případě napadeného ustanovení je však zřejmé, že uvedené principy materiálního i formálního právního státu splněny nejsou. Jestliže totiž podle § 6 odst. 1 zákona č. 126/1992 Sb. stát navrátí Československému červenému kříži majetek, který mu byl odňat v rozhodném období v rozsahu uvedeném v příloze tohoto zákona, a zároveň napadený bod 10. části I. uvedené přílohy zmiňuje nemovitost, která v době, kdy zákon č. 126/1992 Sb. nabyl účinnosti, již nebyla ve vlastnictví státu a nebyla Československému červenému kříži v rozhodném období ani odňata, jedná se o zjevný rozpor, který ve svých důsledcích vede (či může vést) k nesrozumitelnosti této části zákona a k obtížné předvídatelnosti jeho následků. Proto Ústavní soud usuzuje, že protiústavnost napadeného ustanovení, které je v rozporu s čl. 1 Ústavy, nelze překlenout ani jeho případným ústavně konformním výkladem, který za daných okolností možný není.

Ústavní soud také dospěl k závěru, že napadené ustanovení ve svých důsledcích odporuje i čl. 11 odst. 1 a 4 Listiny, který chrání vlastnické právo; vyvlastnění nebo nucené omezení vlastnického práva umožňuje pouze ve veřejném zájmu, na základě zákona a za náhradu. V daném případě státní moc stěžovatelovo vlastnické právo porušila, a to cestou zákona, neboť do jeho vlastnického práva protiústavně zasáhla, aniž by mu za tento zásah přiznala náhradu. Tím se zákonodárce – byť to stěžovatel výslovně nenamítl – ve svých důsledcích dopustil i porušení čl. 8 a čl. 101 odst. 4 Ústavy, neboť v rozporu s nimi nerespektoval princip samosprávy územního samosprávného celku, v konkrétním případě právo stěžovatele (mimo jiné) vlastnit majetek a požívat ochrany vlastnického práva.

Pro úplnost Ústavní soud konstatuje, že nemohl zkoumat námitky stěžovatele, pokud spatřuje protiústavnost napadeného ustanovení zákona č. 126/1992 Sb. rovněž v rozporu s čl. 7 a s čl. 86 odst. 2 Ústavy ČSSR č. 100/1960 Sb. a s čl. 4 odst. 7 ústavního zákona č. 143/1968 Sb., o Československé federaci. To proto, že tyto právní předpisy přestaly být podle čl. 112 odst. 2 Ústavy ČR č. 1/1993 Sb. součástí právního řádu České republiky tím, že je platná Ústava dnem 1. ledna 1993 výslovně zrušila.

Ze všech uvedených důvodů Ústavní soud rozhodl, že dnem vyhlášení tohoto nálezu ve Sbírce zákonů se v zákonu č. 126/1992 Sb., o ochraně znaku a názvu Červeného kříže a o československém červeném kříži, bod 10. části I. přílohy nazvané Přehled nemovitého majetku, který se vrací Československému červenému kříži, zrušuje.

Předseda Ústavního soudu:

v z. JUDr. Holeček v. r.
místopředseda

Vydává a tiskne: Tiskárna Ministerstva vnitra, p. o., Bartůňkova 4, pošt. schr. 10, 149 01 Praha 415, telefon (02) 792 70 11, fax (02) 795 26 03 – Redakce: Ministerstvo vnitra, Nad Štolou 3, pošt. schr. 21/SB, 170 34 Praha 7-Holešovice, telefon: (02) 614 32341 a 614 33502, fax (02) 614 33502 – Administrace: písemné objednávky předplatného, změny adres a počtu odebíraných výtisků – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, telefon 0627/305 161, fax: 0627/321 417. Objednávky ve Slovenské republice přijímá a titul distribuuje Magnet-Press Slovakia, s. r. o., Teslova 12, 821 02 Bratislava, tel./fax: 00421 7 525 46 28, 525 45 59. Roční předplatné se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámené ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha na rok 2000 činí 2000,- Kč) – Vychází podle potřeby – Distribuce: celoroční předplatné i objednávky jednotlivých částek – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, telefon: 0627/305 179, 305 153, fax: 0627/321 417. Internetová prodejna: www.sbirkyzakonu.cz – Drobný prodej – Benešov: HAAGER – Potřeby školní a kancelářské, Masarykovo nám. 101; Bohumín: ŽDB, a. s., technická knihovna, Bezručova 300; Brno: GARANCE-Q, Koliště 39, Knihkupectví ČS, Kapucínské nám. 11, Knihkupectví M. Ženíška, Květinářská 1, M.C.DES, Cejl 76, SEVT, a. s., Česká 14; České Budějovice: PROSPEKTRUM, Kněžská 18, SEVT, a. s., Krajinská 38; Hradec Králové: TECHNOR, Hořická 405; Cheb: EFREX, s. r. o., Karlova 31; Chomutov: DDD Knihkupectví – Antikvariát, Ruská 85; Kadaň: Knihárství – Přibíková, J. Švermy 14; Kladno: eL VaN, Ke Stadionu 1953; Klatovy: Krameriovo knihkupectví, Klatovy 169/I.; Liberec: Podještědské knihkupectví, Moskevská 28; Most: Knihkupectví Šeříková, Ilona Růžicková, Šeříková 529/1057; Napajedla: Ing. Miroslav Kuččík, Svatoplukova 1282; Olomouc: BONUM, Ostružnická 10, Tycho, Ostružnická 3; Ostrava: LIBREX, Nádražní 14, Profesio, Hollarova 14, SEVT, a. s., Dr. Šmerala 27; Pardubice: LEJHANEC, s. r. o., Sladkovského 414, PROSPEKTRUM, nám. Republiky 1400 (objekt GRAND); Plzeň: ADMINA, Úslavská 2, EDICUM, Vojanova 45, Technické normy, Lábkova pav. č. 5; Praha 1: Dům učebnic a knih Černá Labuť, Na Poříčí 25, FIŠER-KLEMENTINUM, Karlova 1, KANT CZ, s. r. o., Hybernská 5, LINDE Praha, a. s., Opletalova 35, Moraviapress, a. s., Na Florenci 7-9, tel.: 02/232 07 66, PROSPEKTRUM, Na Poříčí 7; Praha 2: ANAG – sdružení, Ing. Jiří Vítek, nám. Míru 9, Národní dům; NEWSLETTER PRAHA, Šafaříkova 11; Praha 4: PROSPEKTRUM, Nákupní centrum Budějovická, Olbrachtova 64, SEVT, a. s., Jihlavská 405; Praha 5: SEVT, a. s., E. Peškové 14; Praha 6: PPP – Staňková Isabela, Puškinovo nám. 17; Praha 8: JASIPA, Zenklova 60; Praha 10: Abonentní tiskový servis, Hájek 40, Uhřetěves, BMSS START, areál VÚ JAWA, V Korytech 20; Písek: Knihkupectví EM-ZET, Bartošova 9; Sokolov: KAMA, Kalousek Milan, K. H. Borovského 22; Šumperk: Knihkupectví D-G, Hlavní tř. 23; Tábor: Milada Šimonová – EMU, Budějovická 928; Teplice: L + N knihkupectví, Kapelní 4; Trutnov: Galerie ALFA, Bulharská 58; Ústí nad Labem: Severočeská distribuční, s. r. o., Havířská 327, tel.: 047/560 38 66, fax: 047/560 38 77; Zábřeh: Knihkupectví PATKA, Žižkova 45; Žatec: Prodejna U Pivovaru, Žižkovo nám. 76. Distribuční podmínky předplatného: jednotlivé částky jsou expedovány neprodleně po dodání z tiskárny. Objednávky nového předplatného jsou vyřizovány do 15 dnů a pravidelné dodávky jsou zahajovány od nejbližší částky po ověření úhrady předplatného nebo jeho zálohy. Částky vyšle v době od zaevidování předplatného do jeho úhrady jsou doposílány jednorázově. Změny adres a počtu odebíraných výtisků jsou prováděny do 15 dnů. Reklamac: informace na tel. čísle 0627/305 168. V písemném styku vždy uvádějte IČO (právnícká osoba), rodné číslo (fyzická osoba). Podávání novinových zásilek povoleno Českou poštou, s. p., Odštěpný závod Jižní Morava Ředitelství v Brně č. j. P/2-4463/95 ze dne 8. 11. 1995.